

[Skatteministeren]

Efter momsloven fra 1967 er spil om penge omfattet af momspligten. Da Folketinget i 1978 gennemførte ændringer til opfølgning af 6. momsdirektiv, blev der ikke taget højde for direktivets bestemmelse om, at spil om penge er undtaget fra moms, ganske enkelt fordi det ikke har været noget aktuelt problem her i landet. Det er det først blevet i og med, at lovforslaget om kasinovirksomhed er blevet fremsat, og derfor er vi altså nødt til at foretage tilpasning til 6. momsdirektiv.

Men det har vi taget højde for ved at fastsætte en så klækkelig afgift på kasinospil – nemlig 75 pct. af spilleindtægten – at det giver et afgiftsniveau på kasinospil i Danmark, der svarer til det internationale niveau. Så det, der er sat til på gyngen, er vundet ind på karrusellen. Det skal altså bedømmes som en helhed.

Jeg er glad for den overvejende positive tilslutning, der har været til dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v. (Varelagernedskrivninger og igangværende arbejder).

Af Jens Thoft (SF) m.fl.

(Fremsat 2/11 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Det forslag, som SF har fremsat, indeholder ændringer af den nuværende lovgivning på tre punkter.

For det første forslag om en nedtrapning af adgangen til at nedskrive varelagre over en 6-årig periode fra og med indkomståret 1990.

For det andet bestemmelse om, at punktafgifter med nogle få undtagelser ikke skal kunne medregnes i afgiftsgrundlaget.

For det tredje bestemmelse om, at næringsdrivende, dødsboer, selskaber og foreninger skal medregne værdien af deres igangværende arbejder ved opgørelsen af deres indkomst og formue på grundlag af udgifter til arbejdsløn, materialer m.v., der er direkte forbundet med det enkelte arbejde.

Forslagets punkt 1 og 2 svarer delvis til et forslag, som SF fremsatte i folketingsåret 1983-84.

Jeg kan se af de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, at SF lægger afgørende vægt på, at tiden er løbet fra den oprindelige begrundelse for reglerne om varelagernedskrivninger. Det var som bekendt de særlige tilstande efter anden verdenskrig, hvor erhvervsdrivende var udsat for en omfattende varemangel og stærkt svingende priser, der var baggrunden for reglerne om varelagernedskrivninger.

Jeg vil gerne sige, at tanken om at nedtrappe adgangen til at nedskrive varelagre ikke er fremmed for regeringen. Regeringen har som bekendt i såvel sin handlingsplan for dansk økonomi, der blev offentliggjort i maj i år, og i den skitse, der hedder Økonomisk Reform, af 13. oktober, været inde på tankerne. Men de forslag, regeringen har været inde på, skal ses i sammenhæng med en samtidig sænkning af erhvervsskattesatserne. En afskaffelse af varelagernedskrivningerne er kun acceptabel for regeringen, hvis den indgår i en samlet løsning, der indebærer en mærkbar lettelse af især de ekspansive, konkurrenceudsatte virksomheders skattebetaling. Regeringen må derfor afvise SF's forslag.

Den anden del af SF's forslag handler om nedskrivning af punktafgifter. Denne del af forslaget går ud på, at der skal ske en snarlig afskaffelse af adgangen til at nedskrive varelagre for så vidt angår punktafgifter, der ikke er betalt ved indkomstårets udgang, og SF peger særligt på, at man bør sidestille fremstillingsindustrien og importører med detailhandelen. Også til denne del af forslaget er det regeringens holdning, at der ikke er grundlag for at gennemføre isolerede skærpelser af erhvervsbeskatningen, så regeringen må også afvise denne del af lovforslaget.